

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobkyně: **F. Z.**, zastoupené Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 9. 2015, č. j. CPR-20528-3/ČJ-2015-930310-V234, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 11. 12. 2015, č. j. 2 A 69/2015 – 30, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se odmítá.**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel ve shora označené věci dne 28. 1. 2016 kasační stížnost žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“), kterou stěžovatelka brojí proti v záhlaví uvedenému rozsudku Městského soudu v Praze. Stěžovatelka současně požádala, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

[2] Jelikož stěžovatelka podala spolu s blanketní kasační stížností i zcela blanketní návrh na přiznání odkladného účinku, ve kterém neuvedla nic k předpokladům pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), vyzval ji Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 16. 2. 2016, č. j. 2 Azs 24/2016 – 11, k doplnění návrhu o důvody pro přiznání odkladného účinku a současně ji vyzval také k doplnění její kasační stížnosti. K doplnění návrhu na přiznání odkladného účinku stanovil Nejvyšší správní soud stěžovatelce lhůtu jednoho týdne; délku lhůty v tomto případě předurčovala povinnost soudu rozhodnout o stěžovatelčině návrhu do třiceti dnů od jeho podání (§ 73 odst. 4 ve spojení s § 107 s. ř. s.). Stěžovatelka byla poučena, že pokud svůj návrh ve stanovené lhůtě nedoplní, soud jej odmítne.

[3] Usnesení s výzvou bylo stěžovatelce doručeno dne 17. 2. 2016, lhůta k doplnění návrhu na přiznání odkladného účinku tedy uplynula ve středu 24. 2. 2016. Stěžovatelka

ovšem ve stanovené lhůtě (ani později do dne vydání tohoto usnesení) svůj návrh nedoplnila.

[4] Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. nebude-li podání v soudem stanovené lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek.

[5] Vzhledem k tomu, že stěžovatelka ve stanovené lhůtě jednoho týdne svůj návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nedoplnila, nelze pro tento nedostatek o návrhu rozhodnout. Nejvyšší správní soud proto podle § 37 odst. 5 s. ř. s. návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti odmítl.

[6] Toto rozhodnutí nemá žádný vliv na rozhodnutí o důvodnosti kasační stížnosti, tj. ve věci samé. Jednoměsíční lhůta k doplnění kasační stížnosti, která byla stěžovatelce stanovena usnesením č. j. 2 Azs 24/2016 – 11, doposud neuběhla.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. března 2016

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu